

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი
ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტი
ამერიკისმცოდნეობის ინსტიტუტი

Ivane Javakhishvili Tbilisi State University
Faculty of Humanities
Institute of American Studies

ამერიკისმცოდნეობის მე-10 ყოველწლიური სტუდენტური
სამეცნიერო კონფერენცია

10th Annual Student Scientific Conference on American Studies

ეძღვნება პროფესორ ვასილ კაჭარავას ხსოვნას

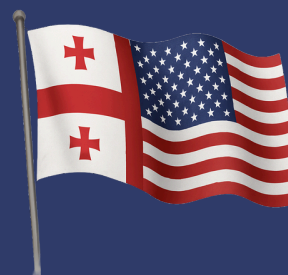
Dedicated to the memory of Professor Vasil Kacharava

თეზისები/Theses

15 მაისი, 2025
თსუ, II კორპუსი, ოთახი 152

May 15, 2025
TSU, Building II, Room 152

საორგანიზაციო კომიტეტი:

ელენე მეძმარიაშვილი - პროფესორი, ამერიკისმცოდნეობის ს/ს ინსტიტუტისა და სტუდენტთა სამეცნიერო წრის ხელმძღვანელი

გიორგი ლაბაძე - ამერიკისმცოდნეობის დოქტორი, თსუ - მოწვეული ლექტორი

სოფიკო გელიაშვილი - ამერიკისმცოდნეობის დოქტორი, თსუ - მოწვეული ლექტორი

ლუკა ჯინჭარაძე - დოქტორანტი, ამერიკისმცოდნეობის სტუდენტთა სამეცნიერო წრის თავმჯდომარე

Organizing Committee:

Elene Medzmariashvili, Prof., Head, Institute of American Studies and the Student Scientific Circle

Dr. Giorgi Labadze, Visiting Lecturer in American Studies, Tbilisi State University

Dr. Sopiko Geliashvili, Visiting Lecturer in American Studies, Tbilisi State University

Luka Jintcharadze, PhD Candidate in American Studies; Chair, Student Scientific Circle of American Studies

რეგლამენტი:

მოხსენება სექციის სხდომაზე - 15 წუთი

დისკუსია - 5 წუთი

სამუშაო ენა - ქართული, ინგლისური

Time Limit:

Presentation at the section meeting – 15 minutes

Participation in discussions – 5 minute

Working language – Georgian, English

პროგრამა

15 მაისი, 2025
თსუ, II კორპუსი, ოთახი 152

May 15, 2025
TSU, Building II, Room 152

Program

კონფერენციის გახსნა

11.00-11.30

დარეჯან თვალთვაძე - პროფესორი, ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა
ფაკულტეტის დეკანი

ელენე მეძმარიაშვილი - პროფესორი, ამერიკისმცოდნეობის ს/ს
ინსტიტუტისა და სტუდენტთა სამეცნიერო წრის ხელმძღვანელი

ლუკა ჯინჭარაძე - დოქტორანტი, ამერიკისმცოდნეობის სტუდენტთა
სამეცნიერო წრის თავმჯდომარე

Conference Opening

11:00 – 11:30

Darejan Tvaltvadze, Prof., Dean, Faculty of Humanities

**Elene Medzmariashvili, Prof., Head, Institute of American Studies and the Student
Scientific Circle**

**Luka Jintcharadze, PhD Candidate in American Studies; Chair, Student Scientific
Circle of American Studies**

11.30-13.30

სექცია I

ისტორია-პოლიტიკა

თავმჯდომარე: გიორგი ლაბაძე

11.30-13.30

Section I

History-Politics

Chairman: Giorgi Labadze

1. **თამარ კუტივაძე** - მე-18 საუკუნის ბოლოს პარტიების ჩამოყალიბების სირთულეები შეერთებულ შტატებში
Tamar Kutivadze - The Difficulties of Party Formation in the United States in the Late 18th Century
2. **ბარბარე კაკაშვილი** - მეოთხმეტე პუნქტი და ერთა ლიგა - ვილსონის იდეა და მისი მარცხი
Barbara Kakashvili - The Fourteenth Point and the League of Nations – Wilson’s Idea and Its Failure
3. **საბა შოთაძე** - დიდი დეპრესია და ახალი კურსის შედეგი
Saba Shotadze - Great Depression and the Result of the New Deal
4. **თამარი ციხელაშვილი** - ალექსანდრე ქართველიშვილის როლი ამერიკის სამხედრო ავიაციის განვითარებაში
Tamar Tsikhelashvili - Alexander Kartveli’s Role in the Development of American Military Aviation
5. **ლიზა ჩანადირი** - ორმაგი დიპლომატია და ორმაგი სტანდარტები რეიგანის ადმინისტრაციაში: ირან-კონტრას საქმის მაგალითზე
Lisa Chanadiri - Double Diplomacy and Double Standards during the Reagan Administration: The Case of the Iran-Contra Affair
6. **ნიკოლოზ ბურჯანაძე** - ეროვნული ინტერესების ოთხეულის ჩარჩო ჯორჯ ბუშ უმცროსის კონგრესისადმი პირველი ყოველწლიური მიმართვის მიხედვით

Nikoloz Burjanadze – The Quadruple Framework of National Interests according to George W. Bush's First Annual Address to Congress

7. **მარიამ გრძელიშვილი** - ამერიკის შეერთებული შტატებისა და ისრაელის იუნესკოდან გასვლა: პოლიტიკური და ინსტიტუციური შედეგები

Mariam Grdzelishvili - The Withdrawal of the United States and Israel from UNESCO: Political and Institutional Implications

8. **დათო ჭეჭია** - დონალდ ტრამპის ექსპანსიონისტური პოლიტიკის მისწრაფება: გრენლანდიის მაგალითი

Dato Tchezhia - The Aspirations of Donald Trump's Expansionist Policy: The Case of Greenland

9. **ლიკა მურუსიძე** - სენატის დემოკრატიულობის საკითხი ფედერალიზმის სისტემაში

Lika Murusidze - The Issue of the Senate' Democratic Nature in the Federal System

შესვენება

Break

13.30-14.00

13.30-14.00

14.00-16.00

სექცია II

სოციალური საკითხები, ლიტერატურა, კულტურა

თავმჯდომარე: სოფიკო გელიაშვილი

14.00-16.00

Section II

Social Issues, Literature, Culture

Chair: Sopiko Geliashvili

1. **ნინო ვეფხვაძე** - ფრედერიკ დაგლასი ქალთა მოძრაობის სათავეებთან
Nino Vepkhvadze – Frederick Douglass at the Origins of the Women’s Movement
2. **ანანო აქუბარდია** - აფროამერიკელი ქალების როლი NASA-ს განვითარებაში
(კეთრინ ჯონსონი, დოროთი ვონი, მერი უ. ჯექსონი)
Anano Akubardia - The Role of African American Women in the Development of NASA (Katherine Johnson, Dorothy Vaughan, Mary W. Jackson)
3. **ნიკა მეტონიძე** - ამერიკული მოდერნისტული არქიტექტურის ნიმუშები და მათი კავშირი ქვეყნის ისტორიასა და კულტურასთან ქალაქ კოლუმბუსის მაგალითზე
Nika Metonidze - Examples of American Modernist Architecture and Their Connection to the Country’s History and Culture Using the Example of the City of Columbus
4. **ზაზა თაბაგარი** - „მოზი დიკი“- ალუზიები და სიმბოლოებით გამოხატული ბედისწერა
Zaza Tabagari - Moby-Dick - Allusions and Fate Expressed through Symbols
5. **ია შეყელაძე** - დიუკ ელინგტონი და „კოტონ კლუბი“: ჯაზის რევოლუცია ჰარლემში
Ia Shekeladze - Duke Ellington and the "Cotton Club": Jazz Revolution in Harlem
6. **ია შანთაძე** - იზოლაციის პრობლემა ემილი დიკინსონის შემოქმედებაში
Ia Shantadze - The Problem of Isolation in the Works of Emily Dickinson
7. **ლევან კაკალაშვილი** - ლუის გლუკის პოეზია და მჭიდრო სივრცეებს შორის დაგუბებული სიჩუმე
Levan Kakalashvili - Louise Glück’s Poetry and the Congested Silence between Tight Spaces

თამარ კუტივაძე

ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტი
ამერიკისმცოდნეობის საბაკალავრო პროგრამა

xviii საუკუნის ბოლოს პარტიების ჩამოყალიბების სირთულეები შეერთებულ შტატებში

პოლიტიკური კულტურის დახვეწასთან ერთად, მე-18 საუკუნის 90-იანი წლების დასაწყისში შეიქმნა ორი ერთმანეთისგან დიამეტრულად საპირისპირო იდეოლოგიის მქონე პარტია. მათ შექმნას ეროვნული პოლიტიკური სისტემის სრულყოფისთვის პრინციპული მნიშვნელობა ჰქონდა.

ორივე პარტიას ქვეყნის შიდა მოწყობის თავისებური გეგმა ჰქონდა. პოლიტიკური ელიტის გამიჯვნის ძირითადი მიზეზი იყო ჰამილტონსა და მედისონს შორის არსებული კონფლიქტი საშინაო და საგარეო პოლიტიკის ძირითად საკითხებზე. შედეგად, მედისონმა მჭიდრო პოლიტიკური კავშირი დაამყარა ჯეფერსონთან და მასთან ერთად ანტიჰამილტონური კოალიცია შექმნა.

მოხსენებაში ხაზს ვუსვამ, რომ კონფლიქტი ფედერალისტებსა და რესპუბლიკელებს შორის არ იყო ანტაგონისტური, რადგან ორივე მხარე ერთ-ერთ ყველაზე მნიშვნელოვან საკითხზე - ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფოს გაძლიერებასა და განვითარებაზე - ერთხმად თანხმდებოდა. მათ საერთო მიზანს ქვეყნის განვითარება წარმოადგენდა, თუმცა ისინი დავობდნენ ამ მიზნის მიღწევის გზებზე. ეს იყო იდეოლოგიური დაპირისპირება.

ფედერალისტები, ჰამილტონის ხელმძღვანელობით, მხარს უჭერდნენ ძლიერ ცენტრალურ ხელისუფლებას, ეროვნული ბანკის შექმნას და პრობრიტანულ საგარეო კურსს. მათ მიაჩნდათ, რომ ეკონომიკური განვითარებისთვის აუცილებელი იყო ძლიერი ფედერალური მთავრობა.

დემოკრატ-რესპუბლიკელები, ჯეფერსონისა და მედისონის ხელმძღვანელობით, ფედერალური ძალაუფლების შეზღუდვასა და შტატების უფლებების დაცვას ემხრობოდნენ. ისინი უპირატესობას ანიჭებდნენ აგრარულ ეკონომიკას და მათი საგარეო კურსი მიმართული იყო საფრანგეთისკენ.

აზრთა სხვადასხვაობა პოლიტიკურ ელიტას შორის ჯანსაღია, ის ყოველთვის არსებობდა და დღესაც არსებობს. ორპარტიულმა სისტემამ დაამტკიცა, რომ ის დემოკრატიული ქვეყნის მმართველობისა და განვითარებისთვის ერთ-ერთი საუკეთესო გზაა. ამერიკის შეერთებული შტატების მაგალითზე შეგვიძლია დავასკვნათ, რომ ორპარტიულმა სისტემამ გაამართლა.

მოხსენებაში განხილულია ამერიკის შეერთებულ შტატებში პირველი ორი პარტიის ჩამოყალიბების პროცესი, რომელიც მიმაჩნია, რომ იყო ბუნებრივი და სირთულეებით სავსე. მიუხედავად იმისა, რომ ეს ორი პარტია დღეს პირვანდელი სახით აღარ არსებობს, მათი იდეები დღემდე ახდენს გავლენას თანამედროვე პოლიტიკაზე.

საკვანძო სიტყვები: აშშ, ისტორია, პოლიტიკური პარტიები

Difficulties of Party Formation in the United States in the Late 18th Century

In the early 1790s, as political culture evolved in the democratic United States of America, two parties with opposing beliefs emerged. This development was crucial for refining the national political system.

Both parties had their plans for organizing the country internally. The main cause of the division among political leaders was the disagreement between Hamilton and Madison over key domestic and foreign policies. Consequently, Madison allied closely with Jefferson to form an anti-Hamilton coalition.

The conflict between the Federalists and the Republicans wasn't hostile. Their common goal was the country's development, although they disagreed on how to achieve this goal. It was primarily an ideological confrontation.

Federalists, led by Hamilton, advocated for a strong central government, the creation of a national bank, and pro-British foreign policies. They believed that a strong federal government was necessary for economic development and national unity. Republicans, led by Jefferson and Madison, opposed centralization of power. They feared a strong central government would undermine individual freedoms and states' rights. They supported a more decentralized system and favored an agrarian economy over industrialization and trade. Their foreign policy was pro-French.

Disagreement among political leaders is a healthy part of political life, and it has always been present throughout history. The two-party system has proven to be one of the most effective ways to govern and advance a democratic country. Looking at the United States as an example, we can see that the two-party system succeeded.

In the report, I aim to clearly explain the reasons and consequences of the formation of the first two parties in the United States. Even though these parties no longer exist in their original form, their ideas continue to influence modern politics today.

Keywords: the U.S.A., History, Political Parties

ბარბარე კაკაშვილი

ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტი
ამერიკისმცოდნეობის საბაკალავრო პროგრამა

მეთოთხმეტე პუნქტი და ერთა ლიგა - ვილსონის იდეა და მისი მარცხი

პირველმა მსოფლიო ომმა გავლენა იქონია მაშინდელ მსოფლიოზე, ომის შემდეგ დამკვიდრდა შეხედულება, რომლის მიხედვითაც უნდა ჩამოყალიბებულიყო ახალი მსოფლიო წესრიგი. ახალ იდეებზე დაყრდნობით საყოველთაო მშვიდობის მიღწევა შესაძლებელი გახდებოდა სახელმწიფოთა შორის დიალოგისა და საერთაშორისო წესების დამკვიდრებით. ომში ამერიკის როლი გაიზარდა, რადგან ის მსოფლიო ასპარეზზე გამოვიდა და პრეზიდენტი ვუდრო ვილსონის თაოსნობით მსოფლიოში მშვიდობის დამყარების მისიაც საკუთარ თავზე აიღო.

ვილსონი მისიონერი პოლიტიკოსი იყო და მისი წარმოდგენები მსოფლიო წესრიგზე მომდინარეობდა ამერიკელი ხალხის რწმენიდან ადამიანის მშვიდობიანი ბუნებისა და მსოფლიო ჰარმონიის შესახებ. მოხსენებაში შევეცდები, განვიხილო რამდენად რეალური იყო ამ მიზნებისა და სურვილების განხორციელება იმ ვითარებაში, რომელშიც ევროპა აღმოჩნდა პირველი მსოფლიო ომის დროს და შემდეგ.

მსოფლიოს ახალი წესრიგი, რომელსაც მშვიდობა უნდა მოეტანა მსოფლიოსთვის ვუდრო ვილსონის შემუშავებულ 14 პუნქტს უნდა დაყრდნობოდა. სწორედ რიგით მე-14 პუნქტი ითვალისწინებდა „ერთა ლიგის“ ორგანიზაციის შექმნას. ორგანიზაცია შეიქმნა 1919 წელს როგორც ვერსალის საზავო ხელშეკრულების სისტემის ნაწილი. ორგანიზაციის იდეა მსოფლიო წესრიგის შენარჩუნება და წინააღმდეგობების მოლაპარაკების გზით მოგვარება იყო. მოხსენების მიზანია, წარმოვაჩინო ერთა ლიგის, როგორც ვილსონის მთავარი იდეის მარცხი და მისი განმაპირობებელი მიზეზები. ნაშრომის ფარგლებში შევეცდები განვიხილო ერთა ლიგის როლი და დავსვა საკითხი, თუ რამდენად იყო მზად მაშინდელი მსოფლიო დაკისრებული პასუხისმგებლობის შესასრულებლად. გაუსწრო თუ არა ამ იდეამ დროს მაშინ, როცა პასუხისმგებელ ქვეყნებს, საფრანგეთსა და ბრიტანეთს, არ ჰქონდათ საერთო და, მითუმეტეს, ამერიკის შეერთებული შტატების მსგავსი წარმოდგენები ახალ მსოფლიო წყობაზე, როგორც საყოველთაო მშვიდობის დასანერგად და უსამართლობის გამოსასწორებლად.

ერთა ლიგის იდეა აქტუალურობას არ კარგავს, მიუხედავად იმისა, რომ ვილსონის ამ იდეამ ვერ შეასრულა საკუთარი დანიშნულება და 1946 წლის აპრილში თვითლიკვიდაცია გამოაცხადა. მან ასპარეზი თავის მემკვიდრეს, გაერთიანებული ერების ორგანიზაციას დაუთმო.

არსებულ მასალებზე დაყრდნობით, ვასკვნი, რომ ვილსონის იდეას პერსპექტივა არ ჰქონდა. ამას ბევრი სხვადასხვა მიზეზი ჰქონდა, რასაც მოხსენებაში განვიხილავ. პირველმა მსოფლიო ომმა, შეცვლილმა რუკამ და, რაც მთავრია, აშშ-ის მსოფლიო ასპარეზზე გამოსვლამ ვილსონის ხელმძღვანელობით სრულიად შეცვალა მსოფლიო. შეიძლება ითქვას, რომ ვილსონის იდეა ზედმეტად იდეალური იყო მოცემულ

სიტუაციაში. გარდა ამისა შიდა წინააღმდეგობამ, უკამაყოფილო საფრანგეთმა და სრულიად განსხვავებული ხედვების მქონე ევროპამ, ვუდრო ვილსონის იდეის მარცხი დააჩქარა და სისრულეში მოიყვანა.

საკვანძო სიტყვები: ერთა ლიგა, ვუდრო ვილსონი, პირველი მსოფლიო ომი

Barbare Kakashvili
Faculty of Humanities
Bachelor's Program in American Studies

The Fourteenth Point and the League of Nations – Wilson's Idea and Its Failure

The First World War brought profound changes to the world. In its aftermath, many believed that a new world order was necessary—one in which peace could be achieved through international cooperation and adherence to global rules.

The role of the United States grew significantly during the war. Emerging as a global power, the U.S. under President Woodrow Wilson sought to lead efforts toward establishing lasting peace. Wilson took this mission seriously and made it a central part of his presidency.

Wilson was a missionary-style politician. His vision of a new world order was rooted in the American belief that humans are inherently peaceful and that global harmony is attainable. In this presentation, I will explore how realistic these goals were in light of the actual situation Europe faced during and after the First World War.

The proposed new world order was based on Wilson's Fourteen Points. The 14th point, in particular, called for the creation of the League of Nations. This organization was established in 1919 as part of the Versailles Peace Treaty system. Its primary goal was to maintain global peace and resolve conflicts through diplomacy rather than war.

The aim of this presentation is to highlight the failure of the League of Nations—Wilson's central idea—and to explore the reasons behind that failure. I will analyze the League's role and raise the question: Was the world truly ready for such responsibility? Was Wilson's idea ahead of its time?

France and Britain, the key powers responsible for implementing this vision, did not share the same perspective as the United States. Unlike Wilson, they did not view the new world order as a path to universal peace and justice.

While Wilson's vision ultimately failed, the idea of the League of Nations remains significant. In April 1946, the League officially ceased its operations, making way for its successor—the United Nations.

Based on the information and historical context, it is clear that Wilson's idea did not succeed. There were numerous contributing factors. This presentation aims to explore those reasons in depth. The First World War, the redrawn world map, and the emergence of the United States as a global actor under Wilson's leadership profoundly reshaped the international landscape.

Ultimately, Wilson's vision may have been too idealistic for the political and social realities of the time. Internal disagreements, France's dissatisfaction, and Europe's divergent perspectives all contributed to the League's failure—and hastened its downfall.

Keywords: the League of Nations, Woodrow Wilson, World War I

საბა შოთაძე

ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტი
ისტორიის საბაკალავრო პროგრამა

დიდი დეპრესია და ახალი კურსის შედეგი

დიდი დეპრესია (1929–1933) ამერიკის შეერთებულ შტატებსა და სხვა კაპიტალისტურ ქვეყნებზე გავრცელებული უპრეცედენტო ეკონომიკური კრიზისი იყო, რომელმაც ძირეულად შეარყია სოციალური, ეკონომიკური და პოლიტიკური სტაბილურობა.

მოხსენების მიზანია ვაჩვენო, თუ რამ გამოიწვია კრიზისი და წარმოვაჩინო „ახალი კურსის“ ფარგლებში გატარებული ეკონომიკური და სოციალური რეფორმების შედეგები.

1925 წლის 25 ოქტომბრის საბირჟო კატასტროფის შემდეგ დაწყებული მსოფლიო ეკონომიკური კრიზისი სერიოზული გამოწვევა იყო ინდუსტრიული სახელმწიფოსთვის. თუმცა, როგორც კვლევები მიუთითებს, ეკონომიკური დაკნინება ჯერ კიდევ მანამდე დაიწყო სხვადასხვა ქვეყანაში, მათ შორის ბოლივიაში, ავსტრალიაში, გერმანიაში, ბრაზილიასა და სხვა ქვეყნებში. ამერიკაში კრიზისის ძირითადი გამოწვევა მიზეზი წარმოების სწრაფი ზრდა, რეალიზაციის შემცირება, ფასების ხელოვნური ზრდა და ბანკების სპეკულაციური საქმიანობა იყო.

ჰერბერტ ჰუვერის ადმინისტრაცია შეეცადა აღმოეფხრა კრიზისი. მიუხედავად ამისა, მოსახლეობის გადატაკებისა და უმუშევრობის პირობებში ცენტრალური ხელისუფლების მხრიდან აქტიური და სისტემური ჩარევა ვერ შედგა. სწორედ ამ ფონზე მოვიდა ხელისუფლებაში ფრანკლინ დელანო რუზველტი და დაიწყო „ახალი კურსის“ გატარება.

აშშ-ს ეკონომიკის „დიდი დეპრესია“ მსოფლიოს ეკონომიკურ კრიზისში იყო გადაზრდილი. ათეულობით მილიონი ადამიანი უმუშევარი და შესაბამისად, საარსებო სახსრების გარეშე იყო დარჩენილი. უმძიმესმა ეკონომიკურმა ვითარებამ ევროპის მთელ რიგ ქვეყნებში ხელი შეუწყო უკიდურესად მემარჯვენე ძალების მოსვლას ხელისუფლების სათავეში. შეერთებულ შტატებში კი პრეზიდენტმა ფრანკლინ დელანო რუზველტმა შეძლო ქვეყნის დიდი დეპრესიიდან გამოყვანა ისე, რომ მისი თქმით „შიმშილისთვის დემოკრატია არ გადაუყოლებია“. რუზველტის ექსპერიმენტული მიდგომა და აქტიური ინტერვენცია კრიზისის პირობებში საფუძვლად დაედო თანამედროვე სოციალური სახელმწიფოს კონცეფციას. სახელმწიფო სუბსიდიები ფერმერებს, საზოგადოებრივი სამუშაოს ორგანიზება უმუშევართა დიდი მასის დასაქმებლად, ხელფასების მინიმუმის რეგულირება, საბანკო სისტემის გაჯანსაღება სახელმწიფოს ჩარევის გზით - ახალი კურსის ფარგლებში სახელმწიფოს მიერ გატარებულ ღონისძიებათა არასრული ჩამონათვალია.

ამრიგად, დიდი დეპრესია იყო გარდამტეხი მოვლენა, რომელმაც გამოიწვია ეკონომიკური იდეოლოგიის გადახედვა და განაპირობა სახელმწიფოს როლის

გააქტიურება საზოგადოებრივი კეთილდღეობის უზრუნველსაყოფად. ამის გამო „ახალ კურსს“ ბევრი აფასებს, როგორც „მესამე ამერიკულ რევოლუციას“.

საკვანძო სიტყვები: ფრანკლინ დელანო რუზველტი, ახალი კურსი, ეკონომიკური კრიზისი

Saba Shotadze

Faculty of Humanities

Bachelor's Program in American Studies

Great Depression and the result of the New Deal

According to the sources, the Great Depression (1929–1933) was an unprecedented economic crisis that spread across the United States of America and other capitalist countries. This crisis is described as having radically shaken social, economic, and political stability.

The thesis aims to show what caused the crisis and to present the results of the economic and social reforms implemented within the "New Deal".

The sources state that the world economic crisis began after the stock market crash on October 25, 1929. This date marked a serious challenge for industrialized nations. However, research cited in the sources indicates that economic decline had already begun before this date in various countries, including Bolivia, Australia, Germany, Brazil, and others.

In America, the sources identify the primary causes of the crisis as rapid production growth, a decrease in realization (sales), artificial price increases, and the speculative activities of banks.

The Herbert Hoover administration attempted to overcome the crisis. Nevertheless, amidst widespread poverty and unemployment, there was no active and systematic intervention from the central government⁵. It was against this backdrop that Franklin Delano Roosevelt came to power and began implementing the "New Deal".

The "Great Depression" of the US economy had escalated into a global economic crisis. As a result, tens of millions of people were left unemployed and, consequently, without means of subsistence. The sources note that the severe economic situation in a number of European countries facilitated the rise of far-right forces to power. In the United States, President Franklin Delano Roosevelt was able to lead the country out of the Great Depression. According to him, he "did not sacrifice democracy for hunger".

Roosevelt's experimental approach and active intervention during the crisis laid the foundation for the concept of the modern social state⁶. The sources provide a partial list of measures implemented by the state within the framework of the New Deal: State subsidies for farmers, Organization of public works to employ a large mass of unemployed people, Regulation of minimum wages, Improvement of the banking system through state intervention.

Thus, the Great Depression is presented as a pivotal event that caused a revision of economic ideology and led to the activation of the state's role in ensuring public welfare. For this reason, many evaluate the "New Deal" as a "third American revolution".

Keywords: Franklin Delano Roosevelt, New Deal, Economic Crisis

თამარი ციხელაშვილი

ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტი

ამერიკისმცოდნეობის საბაკალავრო პროგრამა

ალექსანდრე ქართველიშვილის როლი ამერიკის სამხედრო ავიაციის განვითარებაში

მოხსენება ეძღვნება ალექსანდრე ქართველიშვილის, ქართული წარმოშობის გამოჩენილი ავიაინჟინრისა და კონსტრუქტორის ღვაწლს ამერიკის შეერთებული შტატების სამხედრო-საჰაერო ძალების განვითარებაში. ქართველი მეცნიერის პროფესიული ბიოგრაფია წარმოადგენს უნიკალურ მაგალითს იმისა, თუ როგორ შეიძლება ემიგრანტმა სპეციალისტმა გარდამტეხი როლი შეასრულოს უმნიშვნელოვანეს ტექნოლოგიურ დარგში - სამხედრო ავიაციაში. მოხსენებაში ხაზგასმულია როგორც ქართველიშვილის ტექნოლოგიური და კონსტრუქტორული წვლილი, ისე მისი როლი გლობალურ სამხედრო ძალთა ბალანსის ჩამოყალიბებაში XX საუკუნის შუა პერიოდში.

მოხსენებაში განხილულია ალექსანდრე ქართველიშვილის პროფესიული გზა, რომელმაც ის ევროპიდან ამერიკის შეერთებულ შტატებში მიიყვანა და ჩართო ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს პროექტში - P-47 Thunderbolt-ის შექმნაში. ეს გამანადგურებელი მეორე მსოფლიო ომის დროს ამერიკის საჰაერო ძალების ერთ-ერთი მთავარი საბრძოლო თვითმფრინავი, სწორედ ქართველიშვილის უშუალო მონაწილეობით დაიგეგმა და შეიქმნა. მისი მძლავრი კონსტრუქცია, მაღალი გამძლეობა და საჰაერო იარაღით დატვირთვის უნარი ამერიკულ ავიაციას უზარმაზარ ტაქტიკურ უპირატესობას ანიჭებდა ევროპისა და წყნარი ოკეანის ფრონტებზე.

გარდა P-47-ისა, კვლევა შეეხება ქართველიშვილის მონაწილეობას სხვა თვითმფრინავების შექმნაში, მათ შორის უშუალოდ სტრატეგიული და მრავალფუნქციური საჰაერო ხომალდების დიზაინში. მისი ინოვაციური მიდგომები აერთიანებდა როგორც მაღალი ინჟინერული სტანდარტების დაცვას, ისე ფუნქციური ეფექტიანობის გაუმჯობესებას, რაც მას განასხვავებდა იმდროინდელ ავიაკონსტრუქტორთა შორის.

მოხსენების მიზანია საფუძვლიანად გაანალიზოს ალექსანდრე ქართველიშვილის საინჟინრო და კონსტრუქტორული წვლილი ამერიკის სამხედრო ავიაციის პროგრესში. კვლევის პროცესში წარმოჩინდა, თუ როგორ იქცა ემიგრანტი ქართველი მეცნიერ-ინჟინერი ამერიკული ტექნოლოგიური და სამხედრო ძლიერების ჩამოყალიბების ერთ-ერთ საკვანძო ფიგურად.

მოხსენებაში ხაზგასმულია, რომ ალექსანდრე ქართველიშვილის ისტორია ნათლად აჩვენებს, თუ როგორ შეიძლება მეცნიერისა და ინჟინერის ინტელექტუალურმა ძალისხმევამ მნიშვნელოვნად განსაზღვროს სახელმწიფოს თავდაცვითი პოტენციალი. მისი საქმიანობა წარმოაჩენს არა მხოლოდ ტექნოლოგიურ პროგრესს, არამედ კულტურათშორისი ინტეგრაციის სიღრმესა და მნიშვნელობას. ქართველიშვილის

მაგალითი გვთავაზობს განსხვავებულ პერსპექტივას, როგორ ხდება ემიგრანტი მეცნიერი არა მხოლოდ თავშესაფრის მამებელი, არამედ მისი ახალი ქვეყნის სტრატეგიული უპირატესობის შემქმნელი.

საკვანძო სიტყვები: აშშ, ისტორია, ქართული იმიგრაცია, ალექსანდრე ქართველიშვილი

Tamari Tsikhelashvili

Faculty of Humanities

Bachelor's Program in American Studies

Alexander Kartveli's Role in the Development of American Military Aviation

This paper explores the contributions of Alexander Kartveli, a renowned aviation engineer and designer of Georgian descent, to the advancement of the United States Air Force. Kartveli's professional journey stands as a remarkable example of how an emigrant expert can play a pivotal role in shaping a crucial technological sector - military aviation. The analysis emphasizes both his engineering innovations and his influence on the global balance of military power in the mid-20th century.

The discussion outlines Kartveli's career path, which led him from Europe to the United States, where he became involved in one of the era's most significant military projects the development of the P-47 Thunderbolt. This fighter aircraft, a key combat vehicle for the U.S. Air Force during World War II, was created with Kartveli's direct input. Its robust structure, exceptional durability, and capacity to carry substantial weaponry granted American forces a major tactical edge on both the European and Pacific fronts.

In addition to the P-47, the examination covers Kartveli's involvement in the design of other aircraft, including strategic and multifunctional aerial vehicles. His innovative approach combined rigorous engineering standards with a focus on performance efficiency distinguishing him from his contemporaries in the field of aeronautical design.

The objective of this exploration is to provide a comprehensive evaluation of Kartveli's role in the progression of American military aviation. It reveals how a Georgian engineer emerged as a central figure in the technological and strategic development of his adopted country.

Ultimately, Kartveli's legacy illustrates how the intellectual dedication of a scientist and engineer can significantly impact national defense capabilities. His achievements not only represent engineering excellence but also highlight the importance and depth of cross-cultural integration. His example offers a compelling perspective on how an emigrant can become a vital contributor to the strategic strength of a new homeland—not merely a seeker of refuge, but a builder of legacy.

Keywords: the U.S.A., History, Georgian Immigration, Alexander Kartveli

ლიზა ჩანადირი

ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტი
ამერიკისმცოდნეობის საბაკალავრო პროგრამა

ორმაგი დიპლომატია და ორმაგი სტანდარტები რეიგანის ადმინისტრაციაში: ირან-კონტრას საქმის მაგალითი

მოხსენება ეხმაურება ირან-კონტრას სკანდალს როგორც მნიშვნელოვან პოლიტიკურ მოვლენას, რომელიც ავლენს ორმაგი დიპლომატიისა და ორმაგი სტანდარტების გამოყენების მექანიზმებს რეიგანის ადმინისტრაციის როგორც საგარეო, ისე საშინაო პოლიტიკაში. კვლევა განსაკუთრებულ ყურადღებას უთმობს იმ სისტემურ პრობლემებს, რომლებიც დაკავშირებულია აღმასრულებელი ხელისუფლების მიერ უფლებამოსილების გადაჭარბებასთან, ფარული გარიგებების მართვასა და დემოკრატიული ღირებულებების დარღვევასთან. კვლევის აქტუალობას განაპირობებს თანამედროვე საერთაშორისო და შიდაპოლიტიკურ კონტექსტში მიმდინარე მოვლენები და დემოკრატიული მმართველობების დემოკრატიულობის პრაქტიკაში გამოყენების მართებულობა. ამ კუთხით ირან-კონტრას საქმე და მისი შინაარსი დღევანდელობაში საკმაოდ აქტუალურია.

მოხსენებაში ვცდილობ ირან-კონტრას საქმის კომპლექსურ ინტერპრეტაციას და ხაზს ვუსვამ როგორც ირანთან ფარული ურთიერთობების გეოპოლიტიკურ მნიშვნელობას, ასევე ნიკარაგუელი კონტრების მხარდაჭერის შიდა სამართლებრივ და პოლიტიკურ კონტექსტს. კვლევა სცდება კონკრეტული პოლიტიკური სკანდალის ტრადიციულ აღწერას და სიღრმისეულად აანალიზებს იმ ინსტიტუციურ კრიზისს, რომელიც რეიგანის ადმინისტრაციის მიერ კონგრესის ნების უგულვებელყოფითა და ფარული ოპერაციების განხორციელებით შეიქმნა.

კვლევის მიზანია გამოავლინოს ირან-კონტრას სკანდალის ისტორიული ფესვები, გეოპოლიტიკური და შიდაპოლიტიკური პროცესები, რომლებიც მას წინ უძღოდა და გააანალიზოს ფარული პოლიტიკის გავლენა დემოკრატიული მმართველობის სტრუქტურებზე. განსაკუთრებული ყურადღება ეთმობა იმას, თუ როგორ სისტემურად ირღვეოდა საერთაშორისო სამართლისა და ამერიკული კონსტიტუციური წესრიგი სახელმწიფოებრივი ინტერესების დაცვის მოტივით.

მოხსენებაში გადმოცემულია კვლევის შედეგები რომლებიც ცხადყოფს, რომ ირან-კონტრას საქმე არა მხოლოდ კონკრეტულ პოლიტიკურ სცენარზე მიაწვდის, არამედ ავლენს დემოკრატიული ინსტიტუტების სუსტი ზედამხედველობის პრობლემას. სკანდალმა გამოავლინა, რომ აღმასრულებელი ხელისუფლების ფარული ოპერაციები, რომლებიც კონგრესისა და საზოგადოების ცოდნის გარეშე ხორციელდებოდა, იწვევდა დემოკრატიული პროცესების საფუძვლების დესტაბილიზაციასა და უგულვებელყოფას. ასევე მოხსენებაში აღნიშნულია, რომ მიუხედავად ფართო საზოგადოებრივი რეზონანსისა და პოლიტიკური კრიზისისა, სამართლებრივი შედეგები უმეტესწილად სიმბოლური აღმოჩნდა, რაც კიდევ ერთხელ უსვამს ხაზს დემოკრატიული სისტემების მოწყვლადობას.

ამგვარად, ირან-კონტრას სკანდალი დღესაც რჩება აქტუალურ პოლიტიკურ, საზოგადოებრივ და სამეცნიერო განხილვის საკითხად, როგორც მაგალითი იმისა, თუ როგორ შეიძლება სახელმწიფოებრივი ინტერესების სახელით უგულვებელყოფილ იქნას სამართლებრივი და ეთიკური სტანდარტები და რამდენად აუცილებელია ანგარიშვალდებულებისა და გამჭვირვალობის მექანიზმების გაძლიერება თანამედროვე დემოკრატიულ მმართველობებში.

საკვანძო სიტყვები: აშშ დიპლომატია, რეიგანის ადმინისტრაცია, ირან-კონტრას საქმე

Lisa Chanadiri

Faculty of Humanities

Bachelor's Program in American Studies

Double Diplomacy and Double Standards during the Reagan Administration: The Case of the Iran-Contra Affair

The present study examines the Iran-Contra affair as a significant political episode that reveals the mechanisms of double diplomacy and double standards within the foreign policy of the Reagan administration. Special attention is devoted to the systemic problems associated with the executive branch's excessive use of power, the management of covert agreements, and the evolution of democratic processes. The relevance of this research is determined by the current risks to democratic governance in both international and domestic contexts, making the analysis of the Iran-Contra scandal a powerful tool for critically assessing political processes.

The novelty of the research lies in the complex interpretation of the scandal, highlighting both the geopolitical significance of clandestine relations with Iran and the domestic legal and political context of supporting the Nicaraguan Contras. The study goes beyond a traditional point of view and provides an in-depth analysis of the institutional crisis created by the Reagan administration's circumvention of Congressional authority and the execution of covert operations.

The main objective of the study is to trace the historical roots of the Iran-Contra affair, explore the geopolitical and internal political dynamics that preceded the scandal, and analyze the impact of covert policymaking on democratic governance structures. Special focus is placed on the systemic violations of both international law and the American constitutional order, justified under the banner of national interest.

The study demonstrates that the Iran-Contra affair is not merely a singular political controversy but a clear manifestation of weak oversight over the executive branch within a democratic system. The scandal revealed that covert operations conducted without Congressional or public knowledge could destabilize the very foundations of democratic processes. Furthermore, it was noted that despite the significant public resonance and political crisis, the legal consequences remained largely symbolic, once again emphasizing the vulnerability of democratic institutions.

The study concludes that the Iran-Contra affair remains highly relevant in contemporary scholarly discourse, serving as a vivid example of how, in the name of state interests, legal and ethical norms may be disregarded. It highlights the ongoing necessity of strengthening mechanisms of accountability and transparency within modern democratic governance.

Keywords: the U.S. Diplomacy, Reagan Administration, Iran-Contra Affair

ნიკოლოზ ბურჯანაძე

ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტი

ამერიკისმცოდნეობის სამაგისტრო პროგრამა

ეროვნული ინტერესების ოთხეულის ჩარჩო ჯორჯ ბუშ უმცროსის კონგრესისადმი პირველი ყოველწლიური მიმართვის მიხედვით

საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ, მე-20 საუკუნის მიწურულს, მსოფლიოში ძალთა ახალი ბალანსი დამყარდა. სრულებით შეიცვალა მანამდე არსებული დღის წესრიგი. კაცობრიობის ორ ბლოკად დაშლამ, ახალმა საფრთხემ - საერთაშორისო ტერორიზმმა და გლობალიზაციამ აიძულა სახელმწიფოები შეექმნათ უფრო მოქნილი საერთაშორისო ურთიერთობების სისტემა. რთული სიტუაციიდან გამოსავლის პოვნა პირველმა ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა შეძლო.

მოხსენებაში განხილულია შტატების მიერ შემუშავებული კომპლექსური, მრავლისმომცველი და მოქნილი სისტემა, რომელსაც ეროვნული ინტერესების ოთხეულის ჩარჩო ეწოდა. ზოგადი ანალიზის მიხედვით, ამ თეორიაში მეცნიერები გამოყოფენ ოთხ ძირითად მიზანს - ძალას, მშვიდობას, კეთილდღეობასა და პრინციპებს. სწორედ ამ ოთხი ერთეულის გარშემო აიგო თანამედროვე ამერიკული დიპლომატია.

მოხსენებაში ხაზს ვუსვამ იმ ფაქტს, რომ ზემოთ აღნიშნული კატეგორიები ერთმანეთისგან მკვეთრად გამიჯნული არ არის, შესაბამისად, ქვეყანას შეუძლია ერთი კონკრეტული პოლიტიკის ფარგლებში ოთხივე მათგანის გამოყენება. მიუხედავად ასეთი კარგი სისტემის შემუშავებისა, აღვნიშნავ, რომ გარკვეულ ეტაპზე მან ხარვეზები გამოავლინა.

აღნიშნული ვითარება დიდი სიზუსტით აღწერა პრეზიდენტმა ჯორჯ ბუშ უმცროსმა კონგრესისადმი პირველ ყოველწლიურ მიმართვაში. მოხსენებაში ვასაბუთებ, რომ ბუში ამ მიმართვაში ეროვნული ინტერესების ოთხეულის ჩარჩოს მიხედვით განიხილავს საკუთარი ქვეყნის პოლიტიკურ-დიპლომატიურ აქტივობებს. ამიტომ ეს გამოსვლა ჩემი მოხსენების მთავარი მიზანი ეროვნული ინტერესების ოთხეულის ჩარჩოს წარმოჩენაა პრეზიდენტ ბუშის სიტყვის მიხედვით.

საკვანძო სიტყვები: ჯორჯ ბუშ უმცროსი, საგარეო პოლიტიკა, ამერიკული დიპლომატია

Nikoloz Burjanadze

Faculty of Humanities

Master's Program in American Studies

The Quadruple Framework of National Interests According to George W. Bush's First Annual Address to Congress

After the Soviet Union collapsed at the end of the 20th century, the global balance of power shifted dramatically. The world moved away from the old order, where two superpowers dominated, creating a need for a new way to manage international relations. With the breakdown of the Soviet bloc, the rise of new threats like terrorism, and the growing impact of globalization, countries needed to create more flexible approaches to diplomacy and security.

As the world's leading superpower, the United States quick adapted to these changes. After the Cold War, the U.S. developed a strategy called the Quadruple Framework of National Interests. This framework, introduced by President George W. Bush in his first speech to Congress in 2001, lays out four main goals for U.S. foreign policy: power, peace, prosperity, and principles. These four goals are closely connected and often overlap in practice. In his address, President Bush explained how these four pillars of national interest shaped U.S. diplomacy and global actions in the 21st century.

This paper focuses on President Bush's first annual address and analyses how it reflects the Quadruple Framework of National Interests. My aim is to demonstrate how the four categories—power, peace, prosperity, and principles—are applied in U.S. foreign policy. Additionally, the report will discuss the challenges and limitations of implementing this framework in real-world situations.

Keywords: George W. Bush, Foreign Politics, American Diplomacy

მარიამ გრძელიშვილი

ფსიქოლოგიისა და განათლების სფაკულტეტი

დაწყებითი საფეხურის მასწავლებლის მომზადების ინტეგრირებული

საბაკალავრო-სამაგისტრო საგანმანათლებლო პროგრამა

ამერიკის შეერთებული შტატებისა და ისრაელის იუნესკოდან გასვლა: პოლიტიკური და ინსტიტუციური შედეგები

2017 წლის 12 ოქტომბერს ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო დეპარტამენტის პრესმდივანმა, ჰეზერ ნაუერტმა განაცხადა იუნესკოდან გასვლის გადაწყვეტილების შესახებ. მოგვიანებით ამერიკას გადაწყვეტილებას ისრაელიც გამოეხმაურა და ორგანიზაციის დატოვების სურვილი მანაც გამოაცხადა. აშშ-მა და ისრაელმა 2018 წლის 31 დეკემბრისთვის ოფიციალურად დატოვეს ორგანიზაცია, თუმცა შეერთებულმა შტატებმა შეინარჩუნა „დამკვირვებელი ქვეყნის“ სტატუსი.

ისეთი საერთაშორისო ორგანიზაცია, როგორც იუნესკოა არაერთხელ გამხდა პოლიტიკური დამაბულობების ეპიცენტრი. ამერიკის შეერთებული შტატებისა და ისრაელის მიერ გაერთიანებული ერების განათლების, მეცნიერებისა და კულტურის ორგანიზაციიდან (იუნესკო) გამოსვლა სწორედ ასეთ, მნიშვნელოვან გარღვევას წარმოადგენდა. მეორე მსოფლიო ომის შემდგომი გლობალური წესრიგის კონტექსტში ასეთმა დამაბულობამ სადავო გახადა ორგანიზაციაში წევრი ქვეყნების თანამშრომლობა ისეთ საკითხებში, როგორიცაა კულტურული დიპლომატია და მემკვიდრეობის დაცვა.

აღნიშნული მოხსენება მიმოიხილავს პოლიტიკურ და იურიდიულ ასპექტებს ორი ქვეყნის გადაწყვეტილების გარშემო. ანალიზი ეფუძნება პირველწყაროებს სამთავრობო ოფიციალურ განცხადებებს, იუნესკოს რეზოლუციებს — და საერთაშორისო ურთიერთობებში არსებულ სამეცნიერო ლიტერატურას. იგი მიმოიხილავს მთვარ მიზეზებს, მათ შორის, ორგანიზაციის მხრიდან ისრაელის მიმართ მიკერძოებულობის ბრალდებებს, კულტურული მემკვიდრეობის ობიექტებთან იუნესკოს მხრიდან საკამათო გადაწყვეტილებებს და ზოგად უკმაყოფილებას ორგანიზაციის მენეჯმენტის მიმართ.

მოხსენება ასევე განიხილავს აშშ-ს და ისრაელის გამოსვლის უშუალო და გრძელვადიან შედეგებს იუნესკოს ფუნქციონირებაზე, დაფინანსების მექანიზმებზე და მნიშვნელოვან საკითხებს კულტურული მემკვიდრეობის დაცვაში. განსაკუთრებული ყურადღება ეთმობა იმ ცვლილებებს, რომლებიც გავლენას ახდენს კონფლიქტის ზონებში მემკვიდრეობის დაცვასა და საერთაშორისო საგანმანათლებლო თანამშრომლობაზე.

მოხსენებაში ხაზგასმულია, თუ როგორ აისახება გეოპოლიტიკური დაპირისპირებები გლობალური კულტურისა და განათლების პოლიტიკის ინსტიტუციურ ჩარჩოებზე და როგორ აყენებს ექვექვემ მსგავსი მოვლენები ქვეყნებს შორის თანამშრომლობის პრინციპებს თანამედროვე საერთაშორისო ურთიერთობებში.

ამერიკის შეერთებული შტატებისა და ისრაელის მიერ UNESCO-დან გასვლა 2018 წელს საერთაშორისო კულტურული დიპლომატიის მნიშვნელოვან ცვლილებაზე მიუთითებს. აღნიშნულმა პროცესმა ასახა გეოპოლიტიკური ძვრების და საერთაშორისო

საზოგადოების წინაშე არსებული გამოწვევები. პოლარიზებული სამყაროს პირობებში აღნიშნული მიზეზებისა და შედეგების გაანალიზება აუცილებელია გლობალური ინსტიტუტების მდგრადობის შესაფასებლად.

საკვანძო სიტყვები: აშშ, ისრაელი, იუნესკო

Mariam Grdzlishvili

TSU Faculty of Psychology and Education

Integrated Bachelor's and Master's Degree Educational Program for Primary School Teacher Training

The Withdrawal of the United States and Israel from UNESCO: Political and Institutional Implications

On October 12, 2017, U.S. State Department spokesperson Heather Nauert publicly announced the decision of the United States to withdraw from the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO). Shortly thereafter, Israel echoed this decision, declaring its own intention to exit the organization. Both withdrawals took effect on December 31, 2018, although the United States retained the status of an "observer state."

UNESCO, as a specialized agency of the United Nations, has frequently found itself at the intersection of political tensions among member states. The withdrawal of two key Western countries—particularly the United States, a founding member, and Israel—marked a significant turning point in the organization's history. In the context of the post-World War II international order, such developments reveal growing frictions around cultural diplomacy, heritage management, and multilateral cooperation.

This study explores the political, legal, and institutional dimensions of the withdrawals. Drawing upon primary sources—including official government communications, UNESCO resolutions—and relevant academic literature in international relations, it identifies several key motivations. These include longstanding allegations of institutional bias against Israel, controversial resolutions concerning cultural heritage sites in contested territories, and broader dissatisfaction with UNESCO's governance and agenda-setting processes.

The analysis also considers both the immediate and longer-term repercussions of these decisions for UNESCO's operational effectiveness, funding structure, and authority in the areas of education, science, and culture. Particular attention is given to the impact on heritage protection in conflict zones and international educational initiatives.

Ultimately, the case of the U.S. and Israeli withdrawals from UNESCO illustrates how geopolitical disputes can undermine the institutional frameworks of global cooperation. It underscores the fragility of multilateral engagement in a polarized international landscape and raises critical questions about the resilience and adaptability of global cultural governance.

Key words: USA, Israel, UNESCO

დათო ჭეჭია

ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტი
ამერიკისმცოდნეობის საბაკალავრო პროგრამა

დონალდ ტრამპის ექსპანსიონისტური პოლიტიკის მისწრაფება გრენლანდიის მაგალითზე

მოხსენებაში განხილულია დონალდ ტრამპის ექსპანსიონისტური პოლიტიკის მისწრაფებები გრენლანდიის მაგალითზე და შესწავლილია ამერიკული ექსპანსიონიზმის ისტორიული და თანამედროვე თავისებურებები, დონალდ ტრამპის ამბიციური საგარეო პოლიტიკის კუთხით. მოცემულია ისტორიული ექსკურსი აშშ-ს ექსპანსიონისტურ პოლიტიკაზე, ასახავს მის სათავეს „Manifest Destiny“-ის ეპოქაში და აანალიზებს, თუ რა სახეცვლილებები განიცადა მან ეპოქათა ცვლის კვალდაკვალ. კვლევა ხაზს უსვამს განმეორებად პოლიტიკურ საკითხებს, როგორცაა მნიშვნელოვანი რესურსების ძიება, ეკონომიკური პოტენციალი და სტრატეგიული უპირატესობები, რომლებიც ხშირად წარმოადგენდა აშშ-ს ტერიტორიული ამბიციების მამოძრავებელ მუხტს.

მოხსენებაში შესწავლილია ამერიკული ექსპანსიონიზმის ფესვები და მახასიათებლები; თუ რას წარმოადგენდა მისი იდეოლოგიური პროფილი და რა გამოვლინებები ჰქონდა სხვადასხვა დროის მონაკვეთში. დონალდ ტრამპის მიერ განახლებული ამერიკული საგარეო კურსი კარგ შესაძლებლობას იძლევა შევაფასოთ ამერიკული ექსპანსიონიზმის პარადიგმა თანამედროვე ჩარჩოებში და შევისწავლოთ ხსენებული პოლიტიკური მისწრაფების შესაძლო შედეგები მრავალ მნიშვნელოვან ასპექტში. ამის განსახორციელებლად აუცილებელია ამერიკული ექსპანსიონიზმის ისტორიული კონტექსტის შესწავლა, რაც სწორედ მოცემული კვლევის მიზანს წარმოადგენს.

ამერიკის შეერთებული შტატების გრენლანდიაზე ფოკუსირება თანამედროვე სამყაროში მისი გეოპოლიტიკური მნიშვნელობის დეტალური განხილვის კარგი მიზეზია. როგორც გამოუყენებელი ბუნებრივი რესურსებით მდიდარი ტერიტორია, იშვიათი მინერალებითა და ენერგეტიკული მარაგებით, გრენლანდია წარმოადგენს მნიშვნელოვან ეკონომიკურ და სტრატეგიულ შესაძლებლობას. მისი მდებარეობა არქტიკაში, რეგიონში, რომელიც სულ უფრო ხშირად განიხილება, როგორც კრიტიკული ზონა გლობალური უსაფრთხოებისა და სავაჭრო მარშრუტებისთვის ყინულოვანი საფარის დნობის გამო, დამატებით მნიშვნელობას მატებს კუნძულის მიმართ სწრაფად მზარდ ინტერესს. ნაშრომი განიხილავს, თუ როგორ შეესაბამება ეს ფაქტორები აშშ-ს გრძელვადიან ინტერესებს რესურსების მოპოვებასა და ეროვნულ უსაფრთხოებასთან მიმართებაში, რაც ექსპანსიონიზმის ისტორიულ შაბლონებთან უწყვეტობას აჩვენებს.

ამგვარად, კვლევა ხელს უწყობს იმის გაგებას, თუ როგორ მოქმედებს ისტორიული ნარატივები მიმდინარე საგარეო პოლიტიკაზე და ასახავს ყოვლისმომცველ ხედვას გრენლანდიაში აშშ-ს ინტერესებზე ეკონომიკური, უსაფრთხოებისა და გეოპოლიტიკური

კუთხით. ასევე, შეაქვს გარკვეული სიცხადე და ახალი ხედვა დონალდ ტრამპის ექსპანსიურ მისწრაფებებზე, წარსული და თანამედროვე ეპოქების დაკავშირებით.

საკვანძო სიტყვები: დონალდ ტრამპი, ამერიკული ექსპანსიონიზმი, გრენლანდია, ისტორია, პოლიტიკა

Dato Tchezhia

Faculty of Humanities

Bachelor's Program in American Studies

The Aspirations of Donald Trump's Expansionist Policy: The Case of Greenland

This paper studies the scope of Donald Trump's foreign policy ambitions through the lens of his growing interest in Greenland, placing them in both the past and present contexts of American expansionism. It offers a breakdown of the policy of U.S. expansionism covering its manifestations since the period of 'Manifest Destiny' and assessing it as a multi-temporal phenomena. The study's main focus is on outlining the situation and the political motivation opportunities that have profoundly shaped American territorial ambitions such as the quest for vital resources, economic opportunities, and strategic benefits.

The research explores the origins and features of American expansionism: its ideological contours and how it has manifested throughout different periods. The foreign policy of Donald Trump America's restored focus on international relations serves as a useful example for analyzing modernist expansionist paradigms and for understanding the potential outcomes of these goals on numerous important factors. To achieve this goal, the study analyzes documents pertaining to the history of U.S. expansionism in detail, which is the primary aim of this research.

Examining the contemporary world with particular attention to Greenland is important because of its geopolitical significance. As a territory with abundant unexploited natural assets - rare minerals and valuable energy resources – Greenland poses a tremendous economic and strategic challenge. Furthermore, its location in the Arctic region which is increasingly perceived as vital for global security and new trade corridors because of the melting ice increases interest towards the island. In this regard, the paper investigates the alignment of these issues with the long-term U.S. policies in extraction resources and national security, showing the parallel with the historical undertones of expansionism.

Illuminating the historical narratives guiding American foreign policy has enabled this study to construct a grounded viewpoint on U.S. interests concerning the economics, security, and geopolitics of Greenland. This study seeks to provide a coherent interpretation of Trump's vision connecting the past and present of American expansionism.

Keywords: Donald Trump, American Expansionism, Greenland, History, Politics

ლიკა მურუსიძე

ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტი

ამერიკისმცოდნეობის საბაკალავრო პროგრამა

სენატის დემოკრატიულობის საკითხი ფედერალიზმის სისტემაში

სენატი ფედერალიზმის სტრუქტურაში ერთ-ერთ მთავარ ინსტიტუტს წარმოადგენს. მისი თავდაპირველი მიზანი იყო ცენტრალურ და რეგიონულ ხელისუფლებებს შორის შეერთებული შტატების ინტერესების დაცვა. კონსტიტუციით განსაზღვრული თანაბარი წარმომადგენლობა შტატებს შორის — მოსახლეობის რაოდენობის მიუხედავად — ფედერალური ბალანსის შენარჩუნებას ემსახურებოდა. თუმცა, დროთა განმავლობაში სენატის პოლიტიკური როლი და ფუნქციები მნიშვნელოვან ცვლილებებს დაექვემდებარა.

სენატი არ წარმოადგენს მხოლოდ საკანონმდებლო ორგანოს — ის ფედერალური ბალანსის სიმბოლო და გარანტიაა. სენატის შექმნის მიზანი იყო ფედერალურ დონეზე შტატების ცალკეული პოლიტიკურად სუვერენული ერთეულების ინტერესების დაცვა. სენატი დიდ და მცირე შტატებს ერთნაირ გავლენას ანიჭებს, რაც უზრუნველყოფს ფედერალური სტრუქტურის მდგრადობას და ძალაუფლების სამართლიან განაწილებას.

თანამედროვე პირობებში სენატის დემოკრატიულობის საკითხი განსაკუთრებულ აქტუალობას იძენს. 1913 წელს მიღებული კონსტიტუციის მე-17 შესწორება სენატორების პირდაპირი არჩევნების საშუალებას აძლევს ამომრჩეველს, რაც სენატის დემოკრატიზაციისკენ გადადგმული ნაბიჯი იყო. თუმცა, ამავე დროს, მან ხელი შეუწყო სენატის პოლიტიზაციას, რადგან პოლიტიკურმა პარტიებმა მეტ გავლენას მიაღწიეს სენატორების არჩევაზე. სწორედ ამიტომ, დღეს აქტიურად განიხილება კითხვა: შეესაბამება თუ არა თანამედროვე სენატი ფედერალიზმის საწყის მიზნებსა და ხალხის ნებას?

მოხსენებაში განხილული იქნება სენატის ისტორიული განვითარება, მისი დემოკრატიული ფუნქციის ტრანსფორმაცია და ის ფედერალური პრინციპები, რომლებზეც იგი თავდაპირველად იყო დაფუძნებული.

საკვანძო სიტყვები: სენატი, ფედერალიზმი, დემოკრატია, ისტორია

Lika Murusidze

Faculty of Humanities

Bachelor's Program in American Studies

The Issue of the Senate' Democratic Nature in the Federal System

The Senate is one of the central institutions in the structure of American federalism. Its original purpose was to protect the interests of the United States by balancing authority between the central and regional governments. The Constitution's provision of equal representation among the states—regardless of population size—was designed to preserve that balance. Over time, however, the political role and functions of the Senate have undergone substantial changes.

The Senate serves not only as a legislative body but also as a symbol and guarantor of federal balance. It was established to give states—regardless of size—the ability to influence federal legislation and to protect their interests equally. By granting the same level of influence to both large and small states, the Senate helps maintain a stable federal structure and ensures a fair distribution of power.

In contemporary politics, the issue of the Senate's democratic nature has become increasingly prominent. The Seventeenth Amendment, ratified in 1913, granted citizens the right to elect Senators through direct popular vote. While this was a significant step toward democratization, it also contributed to the increasing politicization of the Senate by allowing political parties greater influence over senatorial elections. Consequently, ongoing debates question whether the modern Senate still aligns with the foundational goals of federalism and the will of the people.

This presentation will explore the historical development of the Senate, the transformation of its democratic function, and the federal principles on which it was originally founded.

Keywords: Senate, Federalism, Democracy, History

ნინო ვეფხვაძე

ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტი

ამერიკისმცოდნეობის საბაკალავრო პროგრამა

ფრედერიკ დაგლასი ქალთა მოძრაობის სათავეებთან

ფრედერიკ დაგლასს უდიდესი წვლილი მიუძღვის ამერიკელი ქალების უფლებებისთვის მოძრაობის დაწყებაში. როგორც თავგამოდებული აბოლიციონისტი, ის ზრუნავდა იმ აფროამერიკელ მონა ქალებზე, რომლებმაც ურთულესი გზა განვლეს პლანტაციებიდან თავისუფლებამდე.

მოხსენების მიზანია ვაჩვენო, თუ რატომ გახდა ამერიკელი მონის, ფრედერიკ დაგლასის ასეთი გულწრფელი ინტერესის საგანი ქალთა საკითხი და რა იყო ის გარდამტეხი მომენტი, რომელმაც ისტორიულ სენეკა ფოლსის ყრილობამდე მიიყვანა.

მოხსენება ძირითადად ეფუძნება პირველწყაროებს, რომელმაც შესაძლებლობა მომცა შემესწავლა ფრედერიკ დაგლასის ცხოვრების გზა, არამედ გამეაზრებინა ის უმძიმესი პირობები, რომელშიც მონა ქალებს ცხოვრება და შრომა უწევდათ. დაგლასის წერილები ნათლად აღწერს იმ არაადამიანურ მოპყრობას, რომელსაც ქალები და მათი შვილები განიცდიდნენ, ასევე დედებისა და შვილების დაშორების სასტიკ ფაქტებს. განსაკუთრებით ამძიმებდა მდგომარეობას 1765 წელს ვირჯინიაში მიღებული კოლონიური აქტი, რომლის თანახმადაც, ზანგი ქალების შვილები დედის სტატუსით განისაზღვრებოდნენ. მართალია, ფერადკანიანი ქალები უფრო მეტად იყვნენ დამცირებულები, ვიდრე თეთრკანიანები, მაგრამ მათ პროტესტის გამოხატვის ყოველგვარი საშუალება ქონდათ წართმეული.

ფრედერიკ დაგლასმა მტკიცედ გადაწყვიტა აღდგომოდა წინ ამ უსამართლობას, გაქცეოდა მონობას და ებრძოლა თავისუფლებისთვის. ეს გადაწყვეტილება მან 1838 წელს მიიღო, როდესაც მასში თავისუფლების დაუოკებელმა წყურვილმა იფეთქა და მონობას საბოლოოდ დააღწია თავი.

მეცხრამეტე საუკუნის მიწურულს დაგლასი აქტიურად ჩაერთო ქალებისთვის საარჩევნო უფლების მინიჭების კამპანიაში და 1848 წელს ისტორიულ სენეკა ფოლსის ყრილობასაც დაესწრო, სადაც ხმამაღლა განაცხადა, რომ ყველა ადამიანი თანასწორია, მიუხედავად კანის ფერის, ეროვნებისა თუ სქესისა. ამ მნიშვნელოვან ყრილობაში მონაწილეობით, დაგლასი ამერიკელ ქალთა უფლებების მოძრაობის სათავეებთან აღმოჩნდა და დამსახურებულად შეარქვეს „women’s rights man“.

ამგვარად, დაგლასის როლი ამერიკელ ქალთა უფლებებისთვის მოძრაობაში, განსაკუთრებით, სუფრაჟისტების ბრძოლაში უდიდესია. ქალებმა ხანგრძლივი და რთული გზა განვლეს პლანტაციებიდან სენეკა ფოლსის ყრილობამდე და ამ პროცესში ფრედერიკ დაგლასის მხარდაჭერა მნიშვნელოვანი იყო.

საკვანძო სიტყვები: ფრედერიკ დაგლასი, აბოლიციონიზმი, ქალთა მოძრაობა.

Nino Vepkhvadze

Faculty of Humanities

Bachelor's Program in American Studies

Frederick Douglass at the origins of the Women's movement

Frederick Douglass made a significant contribution to the beginnings of the American women's rights movement. As a devoted abolitionist, he cared deeply about enslaved African American women who had endured the harshest conditions on their journey from plantations to freedom.

The purpose of this report is to explore why the issue of women's rights became a matter of sincere interest to an American slave like Frederick Douglass, and to identify the turning point that led him to the historic Seneca Falls Convention.

This report is primarily based on primary sources, which provided me with the opportunity not only to study Frederick Douglass's life but also to understand the extremely harsh conditions in which enslaved women lived and worked. Douglass's letters vividly describe the inhumane treatment that women and their children endured, including the cruel reality of mothers being separated from their children. The situation was further worsened by a colonial law passed in Virginia in 1765, which determined the status of children based on that of their mothers. Although women of color were more severely oppressed than white women, they were denied any means of protest.

Frederick Douglass made a firm decision to stand against this injustice, escape slavery, and fight for freedom. He made this choice in 1838, when an unquenchable thirst for liberty compelled him to escape from bondage.

In the 19th century, Douglass became an active advocate for women's suffrage and attended the historic Seneca Falls Convention in 1848, where he boldly declared that all people are equal, regardless of skin color, nationality, or gender. Douglass stood at the very origins of the American women's rights movement and was deservedly nicknamed the "women's rights man."

Women endured a long and arduous journey from the plantations to the Seneca Falls Convention, and Frederick Douglass's support was crucial in that process.

Keywords: Fredrik douglass, Aboliionism, women studies

ანანო აქუბარდია

ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტი

ამერიკისმცოდნეობის საბაკალავრო პროგრამა

აფროამერიკელი ქალების როლი NASA-ს განვითარებაში (კეთრინ ჯონსონი, დოროთი ვონი, მერი უ. ჯექსონი)

აშშ-ის კოსმოსური პროგრამის წარმატების ისტორია, განსაკუთრებით XX საუკუნის შუახანებში, ხშირად ასოცირდება ასტრონავტებისა და ინჟინრების მიღწევებთან. თუმცა აფროამერიკელი ქალების, კერძოდ კეთრინ ჯონსონის, დოროთი ვონისა და მერი უ. ჯექსონის მნიშვნელოვანი წვლილი მხოლოდ ბოლო წლებში მოექცა ფართო საზოგადოების ყურადღების ცენტრში. აღნიშნული მოხსენება მიმოიხილავს აფროამერიკელი ქალების მნიშვნელოვან როლს NASA-ს საწყისი მისიების განხორციელებაში და ხაზს უსვამს მათ განუზომელ წვლილს აშშ-ს აერონავტიკის განვითარებაში.

კეთრინ ჯონსონი, გამორჩეული მათემატიკური ანალიზის უნარებით, პასუხისმგებელი იყო კოსმოსური პროექტების: "მერკურის" და "აპოლონ 11"-ის ფრენის ტრაექტორიების გამოთვლაზე. მისი ზუსტი გამოთვლები ასტრონავტების უსაფრთხოების და წარმატებული მისიების საფუძველი იყო. დოროთი ვონი, მათემატიკოსი და ე.წ. "ადამიანი კომპიუტერი," NASA-ს პირველი აფროამერიკელი მენეჯერი გახდა. მან არა მხოლოდ მნიშვნელოვანი გამოთვლითი სამუშაოები შეასრულა, არამედ მოამზადა თავისი გუნდი მექანიკური გამოთვლებიდან ელექტრონულ ტექნოლოგიაზე გადასასვლელად. მერი უ. ჯექსონმა, როგორც აერონავტიკის ინჟინერმა, რასობრივი და გენდერული ბარიერები გაარღვია და NASA-ს პირველი შავკანიანი ინჟინერი ქალი გახდა. მისი კვლევები ჰაერის ნაკადისა და ქარის შესახებ მნიშვნელოვანი აღმოჩენა კოსმოსური ხომალდების დიზაინის გაუმჯობესებისთვის.

საარქივო მასალების, ინტერვიუებისა და NASA-ს ისტორიული ჩანაწერების საფუძველზე, მოხსენება ცხადყოფს, თუ როგორ გადალახეს ამ ქალებმა სისტემური დისკრიმინაცია და როგორ შეიტანეს უმნიშვნელოვანესი წვლილი XX საუკუნის უდიდეს სამეცნიერო მიღწევებში. მათი მემკვიდრეობა გამოიხატება არა მხოლოდ პროფესიულ მიღწევებში, არამედ იმ გზის გაკაფვაში, რომელიც მომავალ თაობებს STEM (მეცნიერება, ტექნოლოგიები, ინჟინერია, მათემატიკა) სფეროებში გზა გაუხსნა.

მიუხედავად იმ დროის ჯიმ კროუს კანონებისა, რომლებიც რასობრივ სეგრეგაციას ახალისებდა და სამოქალაქო უფლებებს ზღუდავდა, ამ ქალებმა გადამწყვეტი წვლილი შეიტანეს ავიაციისა და კოსმოსური კვლევების განვითარებაში. მათ დაძლიეს რასობრივი და გენდერული ბარიერები და გახდნენ ლიდერები ისეთ დარგებში, როგორიცაა: მათემატიკა, კომპიუტერული პროგრამირება და ინჟინერია. მათმა პროფესიონალიზმმა და გაბედულმა ნაბიჯებმა მნიშვნელოვნად წაახალისა ამერიკის კოსმოსური პროგრამის წარმატება ცივი ომის პერიოდში.

საბოლოოდ, მოხსენება ცხადყოფს, რომ NASA-ს ისტორია და ზოგადად ტექნოლოგიური პროგრესი ვერ იქნება სრულყოფილად გაგებული კეთრინ ჯონსონის, დოროთი ვონისა და მერი ჯექსონის ფუნდამენტური წვლილის გათვალისწინების გარეშე.

საკვანძო სიტყვები: NASA, აფროამერიკელი ქალები, კეთრინ ჯონსონი, დოროთი ვონი, მერი უ. ჯექსონი

Anano Akubardia

Faculty of Humanities

Bachelor's Program in American Studies

The Role of African American Women in the Development of NASA (Katherine Johnson, Dorothy Vaughan, Mary W. Jackson)

The narrative of the U.S. space program's success in the mid-20th century is frequently dominated by the achievements of astronauts and male engineers. However, the vital contributions of African American women—particularly Katherine Johnson, Dorothy Vaughan, and Mary W. Jackson—have only recently gained widespread recognition. This report examines the pivotal roles these women played in NASA's foundational missions and highlights their substantial impact on the advancement of American aeronautics and space exploration.

Katherine Johnson, a mathematician with exceptional analytical skills, was instrumental in calculating the flight trajectories for key missions, including Project Mercury and Apollo 11. Her precise computations ensured the safety of astronauts and the overall success of these landmark operations. Dorothy Vaughan, a trailblazing mathematician and one of NASA's first African American supervisors, played a crucial role during the transition from manual calculations to digital computing. Her leadership and foresight positioned her team at the forefront of the technological transformation. Mary W. Jackson, NASA's first Black female engineer, conducted groundbreaking research in aerodynamics, particularly in airflow and wind tunnel experiments, significantly enhancing spacecraft design.

Drawing on archival documentation, oral histories, and NASA records, this study explores how these women overcame the institutionalized racism and sexism of the Jim Crow era to contribute decisively to America's scientific progress. Their legacy extends beyond technical achievements, paving the way for greater inclusion of women and minorities in STEM (Science, Technology, Engineering, and Mathematics) fields.

Ultimately, this report asserts that a comprehensive understanding of NASA's history and the broader trajectory of technological innovation is incomplete without acknowledging the indispensable contributions of Katherine Johnson, Dorothy Vaughan, and Mary W. Jackson.

Keywords: NASA, African American women, Katherine Johnson, Dorothy Vaughan, Mary W. Jackson

ნიკა მეტონიძე

ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტი

ამერიკისმცოდნეობის საბაკალავრო პროგრამა

ამერიკული მოდერნისტული არქიტექტურის ნიმუშები და მათი კავშირი ქვეყნის ისტორიასა და კულტურასთან ქალაქ კოლუმბუსის მაგალითზე

მოხსენების მიზანია იმის ჩვენება, თუ რატომ არის ქალაქი კოლუმბუსი ამერიკის მოდერნისტული არქიტექტურის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ნიმუში. ამ კითხვაზე პასუხის გასაცემად კი იმის გაგებაა საჭირო, თუ როგორ იქმნებოდა მე-20 საუკუნეში წმინდა ამერიკული არქიტექტურა და როგორ მოვიდა იგი ჩვენამდე დღევანდელი სახით.

მოხსენებაში ყურადღებას ვამახვილებ იმ მნიშვნელოვან ადამიანებზე, ვინც ქალაქ კოლუმბუსის არქიტექტურულ რენესანსს ჩაუყარეს საფუძველი. ისინი იყვნენ ევროპელები, კერძოდ, მამა-შვილი - ელიელ და ერო საარინენები, რომლებიც ფინეთიდან 1923 წელს იმიგრირდნენ შტატ მიჩიგანში და თავიანთი იდეებისა თუ ხედვების ამერიკულ რეალობასთან შერწყმაც მალევე დაიწყეს. მათი ყველაზე გამორჩეული ნაგებობები (First Christian Church - ელიელის, North Christian Church - ეროს) კი ნათელი დასტურია იმისა, თუ როგორ გამოვლინდა მათი ინდივიდუალური მისწრაფებები და მსოფლმხედველობა იმ ქვეყანაში, სადაც უმნიშვნელოვანესია ინდივიდუალიზმი, კრეატიულობა და რელიგიის თავისუფლება. აღნიშნული შენობების არქიტექტურული განსხვავებულობის მიზეზი არის რელიგიის თავისუფლება შტატებში. ამ სიტყვებში არ იგულისხმება მხოლოდ ქადაგების, მიმდევართა შეკრებისა თუ სათაყვანებელი ღმერთის არჩევის თავისუფლება, არამედ ის, თუ როგორი იქნება ღმერთთან დამაკავშირებელი ადგილის ფორმები და არქიტექტურა.

მოხსენებაში ევროპული და ამერიკული საეკლესიო არქიტექტურის შედარებისას ხაზგასმულია, რომ ევროპაში ეკლესიები მკაცრად განსაზღვრული წესებით იგება, დიდი ყურადღება ექცევა სიმეტრიასა და უამრავ პატარა დეტალს, ქალაქ კოლუმბუსში კი ასიმეტრიას და სადა, თუმცა ამავდროულად არაამქვეყნიური სილამაზისა და დიდი ეფექტის მომხდენ შენობებს აგებენ (First Baptist Church - ჰარი ვისის ეს შედეგრიც, ამის ნათელი მაგალითია).

მოხსენებაში ყურადღება გამახვილებულია ჯეიმს პოლშეკის "მენტალური ჯანმრთელობის ცენტრზე", რომელიც ბუნებისა და მოდერნისტული არქიტექტურის შემაკავშირებელი ადგილია, რაც ასევე წმინდა ამერიკული ფენომენია (ისევე, როგორც ფრენკ ლოიდ რაითის შედეგრი - Fallingwater, რომელიც პატარა ჩანჩქერზეა აგებული). გამორჩეული არქიტექტურული ნაგებობაა ცნობილი კოლუმბუსელი მრეწველისა და მოდერნისტული არქიტექტურის განვითარების უდიდესი ხელშემწყობის - ჯეი ირვინ მილერის სახლიც, რომელიც ასევე ერო საარინენის დაპროექტებულია.

ამგვარად, ქალაქი კოლუმბუსი შეიძლება ჩავთვალოთ ამერიკული მოდერნისტული არქიტექტურის გულად და გამორჩეულ ადგილად, რადგან ისიც ევროპელმა იმიგრანტებმა შექმნეს ისევე, როგორც ამერიკის შეერთებული შტატები

შექმნეს იმ ევროპელებმა, რომლებსაც ინდივიდუალიზმი და მისი თავისუფლად გამოხატვა, რელიგიური თავისუფლება და ამქვეყნიური სამოთხის შექმნა უნდოდათ დედამიწაზე, რასაც მოხსენებაში განხილული ქალაქი მიუახლოვდა.

კვლევამ აჩვენა, თუ როგორ შეძლო გლობალურ არქიტექტურულ დისკურსში აქტიური მონაწილეობის მიღება პროვინციულმა ქალაქმა, რომელიც ამერიკის არც ფინანსურ, არც პოლიტიკურ ან კულტურულ ცენტრს წარმოადგენს. ეს ფენომენი კოლუმბუსში ნაწილობრივ იმით აიხსნება, რომ აქ მოდერნიზმი განვითარდა არა ინსტიტუციური გზით, არამედ ინდივიდუალური ხედვებისა და ლოკალური ძალისხმევების დახმარებით, რაც ამ ქალაქს განსაკუთრებულად ინტიმურ და ადამიანურ არქიტექტურულ იერს აძლევს.

საკვანძო სიტყვები: ამერიკული არქიტექტურა, მოდერნიზმი, ინდივიდუალიზმი, პროვინციული ქალაქი

Nika Metonidze

Faculty of Humanities

Bachelor's Program in American Studies

Examples of American Modernist Architecture and Their Connection to the Country's History and Culture Using the Example of the City of Columbus

The purpose of this report is to demonstrate why the city of Columbus is one of the most important examples of American modernist architecture. To answer this question, we need to understand how a distinctly American architecture was created in the 20th century and how it evolved into its present-day form.

The report focuses on key individuals who laid the foundation for the architectural renaissance of Columbus. These individuals were Europeans—specifically, a father and son, Eliel and Eero Saarinen—who emigrated from Finland to the state of Michigan in 1923 and soon began integrating their ideas and visions with American reality. Their most prominent buildings (First Christian Church by Eliel, North Christian Church by Eero) are clear examples of how their individual philosophies and worldviews manifested in a country where individualism, creativity, and religious freedom are paramount. The architectural uniqueness of these buildings is rooted in the concept of religious freedom in the United States, which not only encompasses freedom of preaching, gathering, and choosing a deity, but also allows for freedom in the form and architecture of places of worship.

In comparing European and American church architecture, the report highlights that while churches in Europe are built with strict regulations, focusing heavily on symmetry and numerous small details, in Columbus buildings are asymmetrical, minimalist, and yet otherworldly beautiful and impactful. (The First Baptist Church by Harry Weese is another clear example of this.)

The report also emphasizes James Polshek's Mental Health Center, a place where nature and modernist architecture are harmoniously connected—a distinctly American phenomenon, much like Frank Lloyd Wright's masterpiece Fallingwater, which is built over a small waterfall. Another example is the minimalist, simple, yet striking residence of J. Irwin Miller, a prominent Columbus industrialist and a major patron of modernist architecture, which was also designed by Eero Saarinen.

Thus, Columbus can be seen as a bold and exceptional place for American modernist architecture, as it too was created by European immigrants—just like the United States itself was built by Europeans who dreamed of individualism, religious freedom, and the creation of a heavenly paradise on earth. The city discussed in this report comes close to achieving that dream.

Research has shown how a provincial city could participate actively in the global architectural discourse, despite not being a financial, political, or cultural center of the United States. This phenomenon in Columbus can partly be explained by the fact that modernism here did not develop through institutional means but rather through individual visions and local efforts—giving the city a uniquely intimate and human architectural character.

Keywords: American architecture, Modernism, Individualism, Provincial City

ზაზა თაბაგარი

თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი

ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტი-ისტორია

„მოზი დიკი“- ალუზიები და სიმბოლოებით გამოხატული ბედისწერა

ჰერმან მელვილის რომანი „მოზი დიკი“ ამერიკული ლიტერატურის შედეგია. 1851 წელს გამოცემულმა რომანმა, მისი ერთი შეხედვით მარტივი და მრავალფეროვანი სტრუქტურით, რომელშიც გაერთიანებულია სათავგადასავლო და ფილოსოფიური ელემენტები, იმთავითვე მიიპყრო ლიტერატურათმცოდნეების ყურადღება.

მოხსენებაში განხილულია რომანში არსებული უხვი სიმბოლიკა და მისი საშუალებით გამოხატული ბედისწერის საკითხი, რაც მკვლევართათვის ერთ-ერთ მნიშვნელოვან პრობლემას წარმოადგენს. ჩატარებული კვლევა ეფუძნება თემის გარშემო არსებულ სამეცნიერო სტატიებს. სტატიის მომზადების შედეგად კი გამოტანილია შემდეგი დასკვნები:

მოზი დიკი - ანუ თერი ვეშაპი, ბედისწერის სიმბოლოა. მოზი დიკი არის წარსულის, აწმყოს და მომავლის უხილავი ძალების ერთობლიობა, რომლის გაკონტროლებაც შეუძლებელია. ბიბლიურ ლევიათანთან არსებული პარალელები მასთან შერკინებას პრაქტიკულად შეუძლებელს ხდის.

აქაბი „მოზი დიკის“ ერთ-ერთი ყველაზე სიმბოლური და ტრაგიკული პერსონაჟია. პერსონაჟის პროტოტიპია ისტორიული და ბიბლიური პიროვნება, ისრაელის მეფე აქაბი, რომელიც კერპთაყვანისმცემლობით იყო ცნობილი. მისი მეფობის პერიოდს არაერთი უბედურება უკავშირდება, რაც აქაბის ურწმუნოებას მიეწერება. კაპიტნის მცდელობა, დაამარცხოს მოზი დიკი, წარმოადგენს ადამიანის ბრძოლას საკუთარი ბედისწერის წინააღმდეგ. მისი საშუალებით მელვილი გამოხატავს მცდარი წარმოდგენებისათვის ბრძოლის ამაოებას და ხაზს უსვამს მიმდებლობისა და მორჩილების აუცილებლობას ღმერთის მიერ მართული ძალების წინაშე.

ეკიპაჟის ერთადერთი გადარჩენილი წევრი - ისმაილი, ძველი აღთქმის მიხედვით აბრაამის პირველი ვაჟია, რომელიც კაცს უკანონოდ შეემინა მეუღლის (სარას) მსახურისგან, აგარასგან. მისი მოგზაურობა სიმბოლოა არა შურისძიების არამედ გამოცდილების დაგროვების, სამყაროს შეცნობის და ცხოვრების ახლიდან დაწყების. თუ აქაბისთვის ზღვა სიკვდილია, ისმაილისთვის ის ახალი სიცოცხლეა, რაც ხაზს უსვამს ბედისწერის ცნების ორაზროვნებას: ის შეიძლება იყოს მკაცრიც და ამავადროულად ყველაზე ლმობიერიც.

„მოზი დიკში“ თვალშისაცემია შექსპირის გავლენა მელვილზე. ამ კონკრეტული რომანის ენა, ძალიან ჰგავს შექსპირის პიესების ენას. კაპიტანი აქაბის, როგორც შეუპოვარი და ტრაგიკული პერსონაჟის აგებისა და გამოძერწვის მეთოდიკაც შექსპირისეულია.

საკვანძო სიტყვები: სიმბოლო, ბედისწერა, მოზი დიკი, ალუზია

Zaza Tabagari

Tbilisi State University

Faculty of Humanities-History

***Moby-Dick*-Allusions and Fate Expressed through Symbols**

Herman Melville's novel *Moby-Dick* is a masterpiece of American literature. Published in 1851, the novel, with its seemingly simple yet multifaceted structure that combines adventure and philosophical elements, immediately attracted the attention of literary scholars.

The presentation discusses the novel's rich symbolism and its expression of the theme of fate which remains one of the central issues for researchers. The study is based on existing scholarly articles on the topic. As a result of preparing the paper, the following conclusions were drawn: Moby Dick—the white whale—is a symbol of fate. Moby Dick represents the invisible forces of the past, present, and future, which are impossible to control. The parallels with the biblical Leviathan make confrontation with it practically impossible.

Ahab is one of the most symbolic and tragic characters in *Moby-Dick*. His prototype is the historical and biblical figure King Ahab of Israel, known for his idolatry. His reign is associated with numerous misfortunes, attributed to his lack of faith. The captain's attempt to defeat Moby Dick represents humanity's struggle against its own fate. Through this, Melville expresses the futility of fighting against false perceptions and emphasizes the necessity of acceptance and submission in the face of forces guided by God.

The only surviving crew member, Ishmael, is, according to the Old Testament, Abraham's first son, born out of wedlock to his wife's (Sarah's) maid, Hagar. His journey symbolizes not revenge but the accumulation of experience, the exploration of the world, and the beginning of a new life. If for Ahab the sea is death, for Ishmael it is new life, highlighting the duality of the concept of fate: it can be harsh, yet at the same time the most merciful.

Shakespeare's influence on Melville is striking in *Moby-Dick*. The language of this particular novel is very similar to that of Shakespeare's plays. The way Captain Ahab is crafted as a relentless and tragic character also follows Shakespearean methods.

Keywords: symbol, fate, Moby Dick, allusions

ია შეყვლაძე

ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტი

ამერიკისმცოდნეობის საბაკალავრო პროგრამა

დიუკ ელინგტონი და „კოტონ კლუბი“: ჯაზის რევოლუცია ჰარლემში

მოხსენებაში განხილულია დიუკ ელინგტონისა და კოტონ კლუბის ურთიერთქმედება, როგორც ჰარლემის რენესანსის ეპოქაში ჯაზის ევოლუციისა და აფროამერიკული კულტურის თვითგამოხატვის მნიშვნელოვანი ეტაპი. ვცდილობ სიღრმისეულად გამოვიკვლიო, თუ როგორ მოახერხა ელინგტონმა „ჯანგლ სტილის“ მუსიკის ტრანსფორმაცია, რომელიც თავდაპირველად თეთრკანიანი აუდიტორიის ეგზოტიკური მოლოდინების დასაკმაყოფილებლად შექმნა და შემდეგ როგორ გადააქცია იგი აფროამერიკული თვითიდენტობისა და მუსიკალური ექსპერიმენტების პლატფორმად.

ეს საკითხი განსაკუთრებით აქტუალურია დღეს, როდესაც კულტურული მემკვიდრეობის გადაფასება და რასობრივი სამართლიანობის საკითხები კვლავ აქტუალურია. კვლევის მიზანია გაანალიზოს, როგორ გამოიყენა ელინგტონმა კოტონ კლუბის შეზღუდვები საკუთარი შემოქმედების განვითარებისთვის და როგორ იქცა მისი მუსიკა ჰარლემის კულტურული იდენტობის სიმბოლოდ. მოხსენებაში ხაზგასმულია, რომ მიუხედავად კოტონ კლუბის რასობრივი პოლიტიკისა, ელინგტონმა შეძლო მუსიკის საშუალებით შეეცვალა საზოგადოებრივი წარმოდგენები და დაემკვიდრებინა ჯაზი, როგორც მაღალი ხელოვნების ფორმა.

მისი მუსიკა გახდა ჰარლემის რენესანსის კულტურული გამოხატულება და შავკანიანი საზოგადოების თვითგამოხატვის საშუალება. ამგვარად, დიუკ ელინგტონისა და კოტონ კლუბის ურთიერთობა წარმოადგენს მაგალითს იმისას, თუ როგორ შეიძლება ხელოვნებამ გადალახოს სოციალური ბარიერები და გახდეს კულტურული ტრანსფორმაციის მამოძრავებელი ძალა.

საკვანძო სიტყვები: აფროამერიკული კულტურა, მუსიკა, ისტორია, ჯაზი, დიუკ ელინგტონი

Ia Shekeladze

Faculty of Humanities

Bachelor's Program in American Studies

Duke Ellington and the "Cotton Club": Jazz Revolution in Harlem

This research examines the interaction between Duke Ellington and the Cotton Club as a significant stage in the evolution of jazz and African American cultural expression during the Harlem Renaissance era. The novelty of the research lies in its deep exploration of how Ellington managed to transform "jungle style" music, which was originally created to satisfy the exotic expectations of white audiences, and how he turned it into a platform for African American self-identity and musical experimentation.

This issue is particularly relevant today, when reassessing cultural heritage and racial justice issues remain current. The aim of the research is to analyze how Ellington used the limitations of the Cotton Club for the development of his own creativity and how his music became a symbol of Harlem's cultural identity. The research shows that despite the Cotton Club's racial politics, Ellington was able to change social perceptions through music and establish jazz as a high art form.

His music became a cultural expression of the Harlem Renaissance and a means of self-expression for the Black community. Thus, the relationship between Duke Ellington and the Cotton Club represents an example of how art can overcome social barriers and become a driving force for cultural transformation.

Keywords: Afro-American Culture, Harlem Renaissance, Music, Jazz, Duke Ellington

ია შანთაძე

თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი

ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტი - ამერიკისმცოდნეობა

იზოლაციის პრობლემა ემილი დიკინსონის შემოქმედებაში

ემილი დიკინსონი, ამერიკელი პოეტი, რომელმაც თავისი ცხოვრების დიდი ნაწილი განმარტოებით გაატარა მეცხრამეტე საუკუნის ამერიკული ლიტერატურის თვალსაჩინო ფიგურაა. „ავადმყოფი ქალის ისტერიული პოეზია“ - ამ სიტყვებით ახასიათებენ დიკინსონს გამომცემლები, რაც საზოგადოების ორაზროვან დამოკიდებულებაზე მიუთითებს.

მოხსენების მიზანია იზოლაციის პრობლემის გამოკვეთა დიკინსონის სამ ლექსზე დაყრდნობით და შემდგომ მათი ანალიზი. ასევე, მსურს ვაჩვენო როგორ აღიქმება ერთი კონკრეტული ემოცია სხვადასხვა ჯგუფის ადამიანებისათვის და როგორ გამოიხატება ის ემილი დიკინსონის შემოქმედებაში. ჩატარებული კვლევა ეფუძნება თემის გარშემო არსებულ სამეცნიერო სტატიებს. სტატიის მომზადების შედეგად კი გამოტანილია შემდეგი დასკვნები: ლექსში „A Bird Came Down the Walk“ ავტორი პატარა დეტალებზე ამახვილებს ყურადღებას, რაც მკითხველში ინტერესსა და სიამოვნების განცდას იწვევს. ავტორის მიერ დანახული წვრილმანები სრულ კონტრასტში მოდის საზოგადოების ხედვებთან. შედეგად, ლექსი განსხვავებულ აღქმათა ილუსტრაციის საშუალებად გვევლინება.

დიკინსონის შემოქმედებაში სიკვდილის თემატიკა ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი და წამყვანი საკითხია, თუმცა მისი ლექსები არ გვაშინებს მსგავსად რელიგიური სწავლებებისა სიკვდილზე. დიკინსონის სიკვდილთან დაკავშირებული თემატიკა გოთიკურია, რაც მკითხველში ესთეტიური სიამოვნების მიღებას უწყობს ხელს. ლექსში „It Was not Death for I Stood up“ სიკვდილის ცნება სითბონარევი განცდითაა გადმოცემული.

„The Sea of Sunset“- დიკინსონის პატარა, ჩანახატის მსგავსი ლექსია, რომელშიც გარემოს აღწერასთან ერთად არაჩეულებრივად ჩანს ნაპირს მიღმა არსებული რეალური თუ ირეალური სამყარო. ამ შემთხვევაში, ავტორისეული მარტოობა ბუნებას ერწყმის და დიკინსონი მკითხველს გარესამყაროს სუბიექტურად ობიექტურ სინამდვილეს აღუწერს. დიკინსონის ლექსების შეფასებები ცხადყოფს, რომ საზოგადოებისათვის „ავადმყოფური“ და „ისტერიულია“ ყველაფერი, რისი გააზრება არ შეუძლია. მარტოობა და საკუთარ თავთან დარჩენა საზოგადოების დიდი ნაწილისათვის ასოცირდება მარტოსულობასთან და სწორედ ამ უკანასკნელი გრძნობით დაშინებულები და დაზაფრულები, უადგილო შეცოდებითა და თანაგრძნობით აწებებენ სხვას შლეგიანობის იარლიყს.

ემილი დიკინსონი იყო ერთ-ერთი იმათათგანი, რომლებიც არ იღვწოდნენ „სამოქალაქო სიქველუებისათვის“. დიკინსონის მარტოობა ცხადია იყო მისი

შემოქმედების ინსპირაცია, თუმცა ეს არ იყო მექანიკური. პოეტს არაჩვეულებრივი უნარი აქვს დაინახოს სილამაზე უმცირეს დეტალებშიც კი. ფლორის, ფაუნისა და მისტიკური ცნებების ჰარმონიულად და ასევე სიდრმისეულად გააზრება დიკინსონის ემოციურ ინტელექტზე მიუთითებს.

საკვანძო სიტყვები: იზოლაცია, მარტოობა, პოეზია, ემილი დიკინსონი

Ia Shantadze

Tbilisi State University

Faculty of Humanities – American Studies

The Problem of Isolation in the Works of Emily Dickinson

Emily Dickinson, an American poet who spent most of her life in seclusion, is a prominent figure in 19th-century American literature. She was often described by publishers as producing “the hysterical poetry of a sick woman,” reflecting society's ambivalent attitude toward her work.

The aim of this presentation is to highlight the issue of isolation based on the analysis of Dickinson's three poems. Additionally, I wish to show how a single emotion can be perceived differently by various groups of people and how this emotion is expressed in Emily Dickinson's poetry. The research is based on scholarly articles relevant to the topic. As a result of this study, the following conclusions have been drawn: In the poem “*A Bird Came Down the Walk*”, the author draws attention to small details, which evoke a sense of interest and pleasure in the reader. The seemingly insignificant observations made by the author stand in sharp contrast to society's broader and often superficial perspectives. As a result, the poem serves as an illustration of differing perceptions.

The theme of death is one of the central and most prominent topics in Dickinson's poetry. However, her treatment of death does not evoke fear in the way religious teachings often do. Dickinson's portrayal of death is gothic in nature, allowing the reader to experience aesthetic pleasure. In the poem “*It Was not Death, for I Stood Up*”, the concept of death is conveyed with a sense of emotional warmth.

“*The Sea of Sunset*” is a short, sketch-like poem in which the landscape is described alongside a vision of a world—real or imagined—beyond the shore. Here, Dickinson's solitude merges with nature, and she presents the reader with a subjectively objective reality of the outside world.

The reception of Dickinson's poetry reveals that society tends to label as “hysterical” or “sickly” anything it cannot fully understand. Isolation and being alone with oneself are often associated with loneliness by much of society. Frightened and disturbed by this feeling of loneliness, people often impose the label of madness on others, cloaked in misplaced pity and sympathy.

Emily Dickinson was one of those who did not strive for “civil virtues.” Her solitude was clearly a source of inspiration, but it was far from mechanical. The poet possessed an extraordinary ability to find beauty in the smallest of details. Her harmonious and profound understanding of flora, fauna, and mystical ideas points to her remarkable emotional intelligence.

Keywords: isolation, loneliness, poetry, Emily Dickinson

ლევან კაკალაშვილი

ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტი

ფილოსოფიის სამაგისტრო პროგრამა

ლუის გლუკის პოეზია და მჭიდრო სივრცეებს შორის დაგუბებული სიჩუმე

ლუის გლუკი თანამედროვე - და არა მხოლოდ თანამედროვე - ამერიკის ერთ-ერთი მთავარი ხმაა პოეზიაში. მისი ლექსების აღმოჩენამ, უნებურად, მიბიძგა მათი თარგმანისკენ, ხოლო ამ პროცესმა უამრავი სირთულე და თავისებურება წარმოშვა: ენობრივი კონსტრუქციებიდან დაწყებული, გამომხატველობითი სიმძაფრით დამთავრებული, მომიწია მისი შემოქმედების ერთგვარი დეკონსტრუქცია და შემდეგ, ქართული ვერსიების - ასე თუ ისე - გამართულობისთვის, დანაწევრებული ნაწილების რეკონსტრუქცია.

ამ მოხსენების მიზანიც სწორედ ამ სირთულეებისა და ლუის გლუკის შემოქმედების ზოგერთი, ჩემთვის მნიშვნელოვანი, ასპექტის წარმოჩენაა. იგივე რობერტ ფროსტის ტროპული საზომების შედარების ფონზე, შეიძლება ნათლად გამოიკვეთოს გლუკის ლექსების სისადავე, შინაგანი რიტმულობა კლასიკურის ნაცლად და პაუზების არატრადიციული გამოყენება უფრო მძაფრი, ეიფორიული ეფექტების შესაქმენლად.

მოხსენების სათაურად „ლუის გლუკის პოეზია და მჭიდრო სივრცეებს შორის დაგუბებული სიჩუმე“, ბუნებრივია, შემთხვევით არ შემირჩევია. ამ სათაურით მინდა გამოვხმაურო მის „დამხრჩვალ ბავშვებში“, „ყველა წმინდანში“ და „ველურ ზამბახში“ გამოკვეთილ ეგზისტენციალურ ქვაკუთხედს, რომელიც მდინარის დინებას მოგვაგონებს, რადგან მას არ აქვს ერთი გაყინული, ხელჩასაჭიდი მოხელთების წერტილი დროსა და სივრცეში, არამედ დინებასავით მოძრავი, ერთდროულად მიზანშეწონილი და სპონტანურია. პოეზიას, კარგ პოეზიას ახასიათებს მეტაფორისა და მეტანომიის გზადაგზა შექმნა, სიტყვის ჟღერადობის და მისი რიტმულობის რაციონალურზე წინ დაყენება. ასეთ სურათს ვაწყდებით ლუის გლუკის ლექსების კითხვის პროცესშიც, სადაც მკითხველის ემოციური გამოცდილება უფრო ცოცხალი, ხორხოცა და ნამდვილია, ხოლო, როგორც კი მათ ახსნას დავიწყებთ, საბედნიეროდ თუ სამწუხაროდ, სახელდების მახეში ვეხვევით და რაციონალურის სივრცეში მხოლოდ ფილოსოფიისთვის საინტერესო საკითხები გვრჩება.

ხოლო, ეს ფილოსოფიური საკითხები კი, თავიანთი განაზრების შესაძლებლობის მასშტაბურობით და ისტორიული ლანდშაფტებით, საუკუნოვანი ტრადიციიდან ნაშობნი არიან, რადგან იგივე „ყველა წმინდანში“ ლუის გლუკი გვესაუბრება მოსავალზე და მსხვერპლშეწირვაზე და უნდა ითქვას, რომ ყოველი სტრიქონის ყოველი სიტყვა ისეა შერჩეული, თითქოს მჭიდრო პეიზაჟი თვალწინ ფაზლივით გვეჩყობოდეს და თან, მის ოპტიკურ სიღრმეში ვამჩნევდეთ იმ ეპიკური სიმძიმის ნიშნებს მსოფლიო ლიტერატურას ჰომეროსისეული წიაღიდანვე რომ მოსდევს. ამ სივიწროვეში, როგორც სათაურშია მითითებული, არაფრისმთმქლელი ხმაურის ნაცვლად, სიჩუმე ფეთქავს, ხოლო, ვისაც უყვარს შექსპირი, ვისაც უყვარს ფოლკნერი, იმ ადამიანს ძალიან კარგად მოეხსენება

რამხელა მნიშვნელობა შეიძლება ჰქონდეს ადამიანის ყოფიერების განხორციელებაში სიჩუმესა და ხმაურს, მძვინვარებასა და მოთმენას, პატიებასა და მსხვერპლშეწირვას, სიკვდილსა და სიცოცხლეს.

საკვანძო სიტყვები: ამერიკული ლიტერატურა, ლუის გლუკის პოეზია, ფილოსოფია, თარგმანი

Levan Kakalashvili

Faculty of Humanities

Master's Program in Philosophy

Louise Glück's Poetry and the Congested Silence between Tight Spaces

Louise Glück is one of the principal voices of contemporary — and not only contemporary — American poetry. The discovery of her poems, almost unintentionally, urged me toward their translation, a process that generated numerous challenges and peculiarities: from linguistic constructions to the intensity of expression, I was compelled to perform a kind of deconstruction of her work, followed by the reconstruction of fragmented parts to achieve a somewhat coherent Georgian version.

The purpose of this brief presentation is precisely to highlight these challenges and to explore certain aspects of Louise Glück's poetry that I personally find significant. Against the backdrop of Robert Frost's use of tropes and measures, the particular clarity, the inner rhythmicity (which substitutes classical regularity), and the unconventional deployment of pauses in Glück's poetry become evident — all of which create sharper, more euphoric effects.

The title of this presentation, "*Louise Glück's Poetry and the Congested Silence Between Tight Spaces*," was not chosen by accident. Through it, I aim to address the existential foundation emerging in poems such as *The Drowned Children*, *All Hallows*, and *The Wild Iris*. This existential axis resembles the current of a river — it does not possess a frozen, graspable point in time or space, but rather flows, simultaneously deliberate and spontaneous.

Good poetry is characterized by the gradual creation of metaphor and metonymy, by prioritizing the sound and rhythmicity of words above mere rational structure. We encounter this phenomenon while reading Louise Glück's poems as well, where the reader's emotional experience is far more vivid, immediate, and authentic. Yet, as soon as we attempt to analyze them, we inevitably fall into the trap of naming, and are left, fortunately or unfortunately, within a rational space where only issues of interest to philosophy survive.

And these philosophical issues, in their capacity for deep reflection and historical resonance, are children of an ancient tradition. In *All Hallows*, Glück speaks to us of harvest and sacrifice; each word in every line appears so precisely chosen that before our eyes it forms a tight, puzzle-like landscape. At the same time, within its optical depth, we can perceive traces of the epic gravity that has accompanied world literature since the Homeric tradition.

In this narrowness, as the title suggests, it is not meaningless noise but **silence** that explodes. And those who love Shakespeare, those who love Faulkner, will keenly understand how profoundly silence and sound, rage and patience, forgiveness and sacrifice, death and life all matter in realizing human existence.

Keywords: American Literature, Louise Glück's Poetry, Philosophy, Translation

